

Dujo Pavelić, dipl. ing. šum.

Trnovac, 18. 2. 1933. – Jastrebarsko, 3. 4. 2026.

Hrvatsko šumarsko društvo Ogranak Karlovac

Dana 8. travnja 2026. na groblju u Jastrebarskom rodbina i prijatelji Duje Pavelića okupili su se radi njegovog ispraćaja na posljednji počinak. S Dujom se u ime šumara oprostila njegova sumještanka iz ličkog sela Trnovca, tajnica Ogranka Karlovac u vrijeme Dujinog predsjedanja Ogrankom te kolegica s posla Vesna Rukavina.

„Dragi Dujo,
okupili smo se s tugom na tvom posljednjem ispraćaju. Godinama smo te navikli gledati krajem kalendarske godine na predblagdanskim druženjima šumara na koje si se tako rado odazivao. Unatoč tome što si bio veteran i među umirovljenicima uvijek si volio potaknuti razgovor nekom novom idejom i razmišljanjima o projektima. Pozitivne energije i ideja nikada ti nije nedostajalo do 3. travnja ove godine kada si nas nažalost napustio.

Dujo Pavelić rođen je 18. veljače 1933. u Trnovcu kao sin Ante i Ankice, rođene Tomljenović. Pučku školu završio je u rodnom mjestu 1944. godine, a gimnaziju u Gospiću 1953. godine. Kao jedan od mnogih iz svoga rodnog mjesta upisao je studij na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu, a diplomirao na tada osamostaljenom Šumarskom fakultetu 1960. godine. Iako rodom Ličanin životna sudbina usmjerila ga je prema Krašiću i Jastrebarskom. Prvo zaposlenje bilo mu je u Šumskom gospodarstvu Karlovac 1960. godine. Karijera mu je tekla od 1961. do 1964. godine na mjestu upravitelja Šumarije Krašić, a od 1964. do 1977. godine na mjestu upravitelja Šumarije Jastrebarsko. Tijekom 1969. godine Skupština općine Jastrebarsko postavila ga je za prisilnog upravitelja „Bačvarije" Jastrebarsko, preteče „Drvoproizvoda" Jastrebarsko. Osnutkom Poslovne zajednice šumarstva i drvne industrije Zajednice općina Karlovac 1980. godine postavljen je za njenog direktora. Reorganizacijom šumarstva 1985. godine postao je direktor OOUR-a za uzgoj i zaštitu šuma sa sjedištem u Jastrebarsko u sklopu Šumskog gospodarstva Karlovac, a sam je značajno pridonio da sjedište bude upravo u Jastrebarskom umjesto u Karlovcu. Osnutkom javnog poduzeća Hrvatske šume preuzeo je funkciju šefa Razvojno-planskog odjela, kasnije preimenovanog u Planski i analitički odjel. Na tom mjestu dočekao je i zasluženu mirovinu u koju je otišao 1998. godine. Kao umirovljenik nastavio je stručni rad u komisijama za odobravanje osnova i programa gospodarenja.

Na svim svojim poslovima pokazivao je zainteresiranost za rad u zajednici. Između 1965. i 1976. godine bio je član Odbora za šumarstvo u tadašnjoj republičkoj Komori i potpredsjednik Skupštine općine Jastrebarsko. Dokazivao se i kao kulturni djelatnik, a radio je na unapređivanju zaštite prirode, turizma i vatrogastva. Od 1992. do 1995. godine surađivao je na izradi studije o unapređenju gospodarenja šumama Pokupskog bazena. Posebno ga je zanimala povijest o kojoj je puno znao te je u svim prigodama posebno vodio računa o šumarskoj povijesti. Tijekom karijere sudjelovao je na brojnim stručnim skupovima.

Svoj značajan trag ostavio je u Hrvatskom šumarskom društvu. Bio je član strukovne udruge od 1960. godine do posljednjeg dana. Odigrao je bitnu ulogu prilikom obnove rada Šumarskog društva Karlovac, današnjeg HŠD-a Ogranka Karlovac, 1996. godine. Angažirao se oko pripremnih radnji i same obnoviteljske skupštine na kojoj je izabran za predsjednika. Tu časnu dužnost uz pokretanje aktivnosti u Ogranku obnašao je do 2002. godine. Kao predsjednik Ogranka sve te godine bio je i član Upravnog odbora HŠD-a. Objavio je nekoloko članka je u Šumarskom listu. Za višegodišnji rad na dobrobiti šumarske struke nagrađen je 1997. godine pismenim priznanjem i srebrnjakom Kralja Tomislava od strane Hrvatskoga šumarskog društva. Ogranak Karlovac nagradio ga je 2007. godine priznanjem i srebrnim prstenom za nesebičan rad, zalaganje i višegodišnje aktivno sudjelovanje u radu ogranka.

Kao brižan suprug i otac vodio je brigu i o svojoj obitelji.

U ime zaposlenika Hrvatskih šuma UŠP Karlovac i članova HŠD-a Ogranka Karlovac izražavam iskrenu sućut supruzi Mariki, kćerkama Jasni i Tanji te ostaloj tugujućoj rodbini i prijateljima.

Dragi Dujo laka ti bila hrvatska zemlja."

Nakon kremiranja u zagrebačkom Krematoriju Mirogoj urna s posmrtnim ostacima Duje Pavelića zakopana je na groblju u Krašiću gdje je pokojni Dujo i započeo svoj radni vijek u šumarstvu.